

"יליהודים הייתה אורה" אמר רבי יהודה:
אורה - זו תורה.

וכך הוא אומר:
"כי נר מצוה ותורה אור" [מגילה ט"ז]

לזכרה של: אורה מושקוביץ ע"ה
משוואות- יצחק

י"ל ע"י מ.מושקוביץ * משוואות- יצחק 79858, ד.ג. שדה-갓 * טל': 08-8581440 * פקס: 08-8503835

פרק ב' בלק

דפי עיר

במפרשים

נסavec דבר בהפקרת הנשים שהפקיירו
המוחאים כי מרדן לא היה מברחיהם ביציאתם
לשנאל כי אם המוחאים לפי שאמר להם
בנובאותו כי לא ירעו ולא ישחיתו להם אלא
באחרית הימים רכਮיב (כ"ז י"ד) את אשר
יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים, ומזה
היטבחו לשלחם בנותיהם למיחנה העברים
ולהפגר עמם (סנהדרין ק"ו) כי שלמים הם
עמם, מה שאין כן מרדן שלא מזכיר
שהפקיירו מהם אלא מוגנית את שאמרו זיל
(מ"ר באן) שעיה בתו של בלק כי הוא זה
הנקר צור, גם אם לא היה מורה של מושב
מחעם גם שקו מפני בני ישן אל כמו
שפרשנו טעם הכהפל וכו' לא היה משלימים עם
מרדן ולטמיה עלייקם נסיכם, וזה הקדים לה
הספה ואמר וירא בלק וגוי ויבר וגוי ויזקן וגוי
זה היה סבה ויאמר מושב וגוי וישלח
מלכים וגוי וזה מה שהוא:

1. **אֲנָה גַּיְאֵן כְּלֹעֲרֵן אֶנְ הַפִּיאָאֵב:** "אנאי האם?"
2. **אֲנָה גַּיְאֵן רַצְחָרֵם כְּפִי הַטְּקָאֵץ:** "אנאי אסקנה"
3. **כְּלֹעֲרֵן אַכְלִיךְ מַתִּיאָוֵד כְּגַם הַקְּרִימֵם שַׁקְּיָאֵן כְּלֹעֲרֵן אַנְסְקָרֵה כְּלֹעֲרֵן אַנְסְקָרֵה"
4. **אֲנָה גַּאֲיוֹחֵן אַת מַתוֹ שְׁמָךְ?**
5. **אֲנָה גַּאֲנָה אֶנְ הַפִּיאָאֵב: וַיָּאָ, וַיָּאָ, וַיָּאָ, וַיָּאָ.****

* *

21. דמיינו הכלים בהם השתמש כאשר
קסם. 22. רק בספר יהושע (ולא בשום מקום
בתורה) נקרא בלהם "קסם". 23. ר"ק:
להודיע כי לא נביא היה אלא קוסם, ובנובאות
היתה לשעה (עכ"ל). ולא כך סבור רבינו, אלא
יתכן שאמנם נביא כן היה, אלא נקרא קוסם
דוקא ביחס לכוחו (חכמתו) לפי רבינו בחין
לכזין השעה שהקב"ה כועס. אלה הם שני
חותמות שונות, לדעת רבינו, ואין האחד סותר
את השני.

ב. **סְפֻרְנוּ עַמְ פִּירֹושׁ הַרְבִּי קּוֹפְרָמֵן.**
פרק ב' פסוק ז':

(ז) **וְקָסְמִים בְּנֵידָם.** כל הקסם ז', כי
קסם היה בלהם לבעם לבון השעה,
באמורו ז' "וְאַת בְּלָעֵם בְּנֵי בְּעֹור הַקּוֹסֵם ז'"
ברונו בני ישן בתרב אל חלליים (יהושע
יג, כב).

בְּלָק

- ג' ננה חישב ג' מה? פ' י כ' הקסניאט הי' רקען אַפְרָאַט?
 ד' ננה הכוויה פ' גראין: "ס' ק' ל' הַתָּה?"
 א' ננה חישב מה? פ' גראן אַפְרָאַט היה קוֹסָט זִקְרָא?
 ב' ננה חישב מה? פ' גראן אַפְרָאַט היה קוֹסָט זִקְרָא?

* * *

⁴⁷ ג. *מדרש תורה לר' אנשלמה האשטורקי* הי"ד.

פרק כב' פסוק גג: וחרבו שלותה בירון, כנוו חרבו שב אל בלעם, הרצון בווע שומלאך הוציא חרבו מהעורה עתה רמש לו שיורגן בחרבו, וויש לאתחן: לֹא יִשׁ חָרֵב בַּיּוֹם אֲלֹנִים
לא נשלהח חרבוי מהעורה כי עתה כבר לקחויה וחונתוין, או אמרת: לא, זוית החורבן
ברשותוי שלא ישלוט כי עתה הרותחן אנל יוציאו שלא אונבר על החורבן אבל
החרב יונבר עלי וויש זיל' שהמלאך חפש אומנווועל בלעם כמו שפירושוי
ביבנוי חרבו:

nifke

1. נִנְחַתְּךָ בְּעֵמָה נִיְמַתָּה?
2. נִנְחַתְּךָ בְּעֵמָה כְּפָרָתְּךָ נִתְחַנָּה?
3. "בְּנֵי נְקָדָם תְּהִלָּתְךָ כְּפָרָתְךָ" יְהִי וְגַתָּה?

* * *

ד. רבינו בחיי.

(כט) כי התעללה בז'. היה ראוי בלעם שיתמה בפלא הגודל הזה של דבר האthon וシリעיש מן הנס המחויש והمبהי את כל ההלכים עמו בדרך, והוא לו לחשוב ולהתבונן כי מאת הז' הייתה זאת לסלע עצחו ולהשיב חכמתו אחריו, אבל מתוך אכזריותו ורעות טבעו ומרוב הפצז ללקח העניין בדרך תמות, ולכך השיב כadam שמדובר עם חברו: כי התעללה בז', ושרי מואב ושני געריו שראו הפלא הזה ולא שאלו לו ולא דברו מאומה, אפשר לומר כי היו כלם קודמינו לו בדרך ⁸² ובחששו ייחידי אחרו אריער לו הנס הזה, והם לא רואו כי לא היו במעמד אחד, או אולי היה הכל במעמד אחד ולא היו דואים ושותעים ⁸³ כי אם בלעם לבדו כי כן יקרה לאנשי רוח הקודש, כגון שוכתוב בדןיאל: וראיתי אני דנייאל לבודי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא רואו את המראה ⁸⁴.

nifke

- נה היה כהן אבגד ינש אונת kf גה כ? .1
 נה: "זך תנין" נה התביבה נושאhn ה? .2
 ננה של נינה אורלי אבגד kf הילא? לדרורי רותן כנת שפכון kf .3

* * *

הה, הכתב והקבלה.

פרק כג' פסוק י' :

סוחה לדגמי מון הן סמיכ' לימזקלל, נצנת סקפייל (צצטלה), ומעוז (היוז צ'ם) מה כלא
וימפלס, כלומל סטטיק זסלאס ויקלמה, (וכן טס ל'ם) מי יקפל ממקי' מי עטש להט פטמעיס צטומול
זך וצטיל כוז, וכן וויאטס ל'ל טטאלס וטזוכז (קלטלהיטיע, ליינטיען, זונטיליטעלט); להט נצט. ל'ל
טל טלאגען יטודות, וטטעס שטזונטו ולמו מי סוחה טטליס צמאניזות מה וויאטס לצען יטלאלן, טטאלס
וטזוכז טל הילגען יטולומיטס (לעדי שיער צעטטעלנדטהילען), טטעןלים ומזנכיס הילגען יטודות
גומיטס כוֹלֵס לטמלוועmom מעעלס וימלון מטיזות, להט לעניניס פמותיס היללייס, געד'ין יקוד שטטאל
טטאלס טמאטנו ליטוילע בעטלזות היינט מיטמאטס לנטאנטן על מיעוט קטנת קנייניס היללייס, מהן
ייחנעלנו וילטנען צחכליית סלען על מיעוט פטנמס מכלית טלעטאות פלומניזום, וכן סטלאו סטטיללה

בלק

knife

* * *

לו. רשות הירש.

פרק כג' פסוק י':

החותמויות שהצלחת שאר העמים תליה בהן, ולפיכך אין הוא נפגע גם על ידי ההשפעות המזיקות ששאר כל העמים נגעים להן. אולם בכך גם גילה אמת כללית: שלום העמים תחלי עקרון שהצלחתם נובעת ממנה. לפיכך דברו הוא "משל" של ממש, שהרי הוא חורגת מן המקנה הבודד שלפניו, והוא דין מן הפרט על הכלל ולומד ממנה אמת "כללים" הנוגנת בכל המקרים.

תמת נפשי וגור: רצוני לモת כמותם, ותה אחראית כמוותם. מותם הוא רב או שדר יותר מאשר חיינו, שהרי הם ישרים: הם מתאימים ליעוד שלמענו בני אדם הם "בני אדם", והם שואפים ליעוד זה בכו"ש" בלבד ובוניה.

נסכם עתה את ה"משל" הראשון של בלעם. הוא הצבע על ההבדל שבין ישראל לבני כל עמי ההיסטוריה. הוא גילה לביל שצמינו של העם הזה איננו תלי בנהחות הפיסיות

:p1fk0

1. **איך יכולנו לחשוב על "הקשרים" של הגדת פנינה, וראות ניתן נסויים?**

2. **כלכלי נסיגת הגדת פנינה מפתקת תר הנער, והניעויה שלם לא יאלתך?**

3. **התרցג מהסביכ?**

4. **איך יתכן שראתך: "הירני תמי' מהרחות הפסיון הילאמות האזנות לך"**

5. **האן אם מהרחות הלהן?**

6. **נה פה, זה נסוקרטה?**

7. **הנה תמי' שפיאת האן אם?**

8. **איך ה"ס" הולך מהרחק "כפפות"?**

* * *